

ASSEMBLEA DE CATALUNYA

Portaveu de la comissió permanent

CEDOC
DIPÒSIT
E. Giralt

nº2

febrer 1972

Segona sessió de la permanent.

El passat dia 12 de febrer va tenir lloc la segona sessió de la Permanent de l'Assemblea de Catalunya. Va reunir una setantena de persones que representaven uns quants sectors diferents de Catalunya que ja havien estat a la primera sessió de l'Assemblea i amb la incorporació d'algun factor nou. Amb això la Permanent acomplia dues de les definicions que la caracteritzen: la de reunir periòdicament els seus membres per a una sessió de treball conjunt preparada pel Secretariat de la Permanent i la de mantenir-se en organisme obert "tant en la seva composició com en les formes de treball, d'acord amb els principis aprovats en la primera sessió de l'Assemblea" segons deiem en el nostre primer butlletí.

Aquesta vegada les formes de treball venien definides per un ordre del dia que s'havia repartit a tots els membres de la Permanent amb antelació suficient. Versava sobre la valoració de la informació realitzada al voltant de la primera sessió de l'Assemblea de Catalunya, sobre la lluita a emprendre centrant-la en la delimitació de les línies generals de l'activitat i sobre la discussió de tres propostes que havien estat presentades al Secretariat i que feien referència a la lluita pel dret a la solidaritat, a una jornada per la llibertat i al refús de la illegalitat feixista. Finalment s'havia previst un examen crític del primer butlletí portaveu de la Comissió Permanent i la seva difu-

sió, i la preparació d'aquest segon butlletí.

Cal dir que la informació inicial a càrrec de la major part de les delegacions que integraven aquesta sessió de la Permanent fou abundosa i viva. I gota triomfalista perquè les anàlisis foren fetes sota el prisme de l'autenticitat i de la sinceritat política. Vint-i-dues intervencions que en conjunt configuraren el moment actual majoritari de l'oposició democràtica. En síntesi direm que es manifestava un desig de fer conèixer els acords de l'Assemblea a tot arreu, de fer comprendre què significa aquest esforç unitari de la majoria de l'oposició democràtica i d'aconseguir per a la Permanent delegacions amplament representatives i noves incorporacions. En el curs del debat foren analitzades actituds contradictòries d'algun sector de l'oposició democràtica que en no haver entès l'esperit i la lletra de la Permanent tenen una actitud suspicax i que en segons quins terrenys pot convertir-se en element deteriorador. Precisament l'esforç de la Permanent és, en aquest aspecte, aclarir dubtes, esborrar suspicàcies, integrar. L'anàlisi global tingué el to adequat al ja tradicional des que la coordinació democràtica a Catalunya és una realitat. El diàleg i el desig de trobar solucions a les diferents problemàtiques exposades superà tota posició partidista, que, al sí d'aquesta plataforma de lluita unitària ha estat bandejada del tot. Precisament cal veure això -

com una nova victòria de la majoria de l'oposició democràtica, la culminació madura d'unes intencions treballades dia a dia, pas a pas, pels diferents sectors que la integren. Cal veure-ho així no pas com una instrumentalització dels sectors més vigorosos damunt dels que no ho són tant, ni una imposició de criteris, sinó com un esforç conjunt per a trobar un terreny comú i operatiu que ens permeti d'actuar conjuntament i amb eficàcia. Aquesta haurà estat, en aquestes darrers trenta-cinc anys, una de les nostres màximes victòries. Sota un règim dictatorial la força de l'oposició s'ha fet sentir amb un vigor quan aquesta voluntat de renúncia solidària, que no vol pas dir renúncia política, ha estat un fet. La composició heterogènia de la Permanent, partits polítics, organitzacions de masses, grups de pressió cívica, confessionals o no, coordinacions ciutadanes i comarcals, representacions professionals, etc., fan que les discussions siguin enfocades segons l'òptica de cada sector que a cop d'ull podrien sobtar un inexpert però que troben una adequada solució fruit del debat i la discussió polítiques. Amb tot, no podem definir ni l'Assemblea de Catalunya ni la Permanent que d'ella n'ha emanat com un element polític. Són en tot cas, uns organismes confluents d'opinió i d'incidència. És en aquest sentit que els elements polítics que la integren han d'ésser al servei d'aquests organismes en l'exercici d'un contrast, el més ampli i el més majoritari possible.

Així esdevingué en la discussió dels tres apartats que integren el punt de l'ordre del dia que proposava unes formes de lluita concretes, segons les següents característiques: que responguin a l'esperit de l'Assemblea de Catalunya, que signifiquin un aixamplament de les activitats de masses i que representin l'heterogeneïtat dels qui componen la Permanent. En el curs del debat foren exposades les propostes sobre la imposició del dret a la solidaritat democrà-

tica, sobre les jornades per la llibertat, i pel refús de la illegalitat feixista, amb la pràctica de la desobediència civil. Els temes del dret a la solidaritat i de la illegalitat feixista foren objecte de més àmplia discussió, ja que la proposta de les jornades per la llibertat fou explicitada pels seusponents com un procés en marxa, que la mateixa lluita unitària anirà desenvolupant i que cal potenciar des de tots els angles i amb totes les incorporacions possibles sense que signifiqui activisme minoritari sinó una actitud general. L'exposició de la campanya de desobediència civil se centrà en el desig d'assolir un moviment popular de refús de les normes que emanen d'un règim d'illegalitat com és el règim feixista de l'Estat espanyol.

L'intent és, a més, el d'estimular a la creació espontània de totes les formes de refús possible - que fossin reforçades i potenciades per accions polítiques de tota mena. Quan a la discussió sobre el dret a la solidaritat fou acordada la celebració d'unes properes jornades de solidaritat democràtica en unes dates que foren acordades conjuntament. En resum, doncs, la discussió concreta aquesta darrera acció que el Secretariat montarà i coordinarà i que seran jornades pel Dret a la Solidaritat, en el camí d'imposar la legalitat democràtica enfront la illegalitat feixista.

Després fou discutit el primer butlletí de la Comissió Permanent, tot i que moltes delegacions no el rebien fins aquell moment. Precisament fou aquest un dels aspectes crítics posats de relleu i que difícilment serà superat sense l'esforç de tots plegats per tal de fer possible no solament la difusió sinó l'edició dels nostres butlletins. Bon nombre de delegacions, i totes les organitzacions polítiques i de masses, no cal dir, han manifestat el seu compromís en editar aquest nostre butlletí i en difondre'l. Es parlà del segon butlletí i s'encarregà l'esbós a un membre del Secretariat per al seu estudi i confecció posterior sobre les discussions de la segona sessió de la Permanent

i sobre els acords.

Finalment es va acordar explicitar la solidaritat de la Permanent a la "Conferència Internacional contra la guerra a Indoxina", a celebrar a París el 12 de febrer, adreçant el següent telegrama:

Comissió Permanent de Catalunya reunida sessió plenària manifesta adhesió protesta internacional contra agressió imperialisme, recolzant incondicionalment lluita pobles Indoxina.

Igualment la Permanent, amb motiu de la jornada de lluita contra la política educativa del règim, aprovà la següent resolució:

Davant la gravíssima crisi que afecta l'ensenyament al nostre país, la Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya, reunida en sessió plenària, vol denunciar públicament l'actual llei d'educació, pel seu caràcter discriminatori i repressiu, que impedeix l'accés de la classe obrera a la cultura superior i que introdueix la policia a la Universitat. En aquest sentit, la Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya expressa la seva total solidaritat amb la jornada d'acció pel dia 14 de febrer contra la llei general d'educació, i crida tots els sectors del poble perquè recolzin l'actual procés de lluita contra la política educativa del règim i per la democratització de la cultura.

També fou llegit un informe sobre el sumari de l'estudiant Alfred Serrats Llorens, qui té pendent un judici militar sumaríssim. Per acabar, el que cal posar de relleu, però, és el que abans hem dit: la maduresa dialogant de l'oposició democràtica que no solament aconseguí amb la celebració de l'Assemblea de Catalunya un cop de força espectacular enfront la desorientació policial, sinó que ha creat les bases per una continuïtat organitzativa, aglutinadora i sòlida.

Crida per imposar el dret a la SOLIDARITAT DEMOCRÀTICA.

La Permanent crida a la mobilització per IMPOSAR EL DRET A LA SOLIDARITAT DEMOCRÀTICA, mitjançant l'aplicació del seu sentit, l'exigència pública i la pràctica concreta. No es tracta de substituir la xarxa de Comissions de Solidaritat ja existents -que han encapçalat amb un manifest aquesta campanya-, sinó de reforçar-les i d'ajudar a crear-ne on encara no n'hi ha, sense interferir cap acció autònoma i independent.

La realització d'aquesta campanya exigeix la utilització de tots els mitjans de propaganda per tal d'explicar-la, la celebració d'assemblees i reunions així com els més diversos actes públics.

El període d'explicació i difusió cal fer-lo culminar en tres jornades, ELS DIES 8, 9 i 10 D'ABRIL, durant les quals es tractaria de fer coincidir a l'entorn de l'objectiu les més diverses activitats a les escoles i als Instituts, a la Universitat, a les esglésies, a les fàbriques i altres centres de treball així com a les associacions de tota mena, i comprendria des de reunions i assemblees fins a preses de posició pública amb documents, passant per sessions de teatre i cinema, exposicions, venda de cartells, etc.

LA COMISSIÓ PERMANENT DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA CRIDA DONCS A CONVERTIR LES JORNADES DEL 8, 9 i 10 d'abril EN DIADES DE LLUITA PEL DRET A LA SOLIDARITAT.

reproduïm novament el comunicat de la primera sessió de l'A.C.

1. La consecució de l'amnistia general dels presos i els exiliats polítics.
2. L'exercici de les llibertats democràtiques fonamentals: llibertat de reunió, d'expressió, d'associació -inclosa la sindical-, de manifestació i dret de vaga, que garanteixin l'accés efectiu del poble al poder econòmic i polític.
3. El restabliment provisional de les institucions i dels principis configurats en l'Estatut del 1932, com a expressió concreta d'aquestes llibertats a Catalunya i com a via per arribar al ple exercici del dret d'autodeterminació.
4. La coordinació de l'acció de tots els pobles peninsulars en la lluita democràtica.

SOLIDARITAT amb el poble gallec.

El Secretariat de la Permanent de l'Assemblea de Catalunya reunit el dia 10 de març rep la notícia del brutal assassinat dels obrers de la "Bazán" del Ferrol, Amador Rey Rodríguez i Daniel Niebla García. Creient interpretar el sentit unànim de tots els participants a l'Assemblea de Catalunya, el Secretariat de la Comissió Permanent crida a tot el poble de Catalunya a demostrar la seva solidaritat amb el poble gallec, i la més enèrgica protesta contra aquest règim d'assassins, a través de les accions que cada població i sector consideri més idònies.